

РЕШЕНИЕ

№ 22646

гр. София, 01.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в
публично заседание на 09.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **1389** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.
Образувано е по жалба на „ЕКО ЕНЕРДЖИ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД, ЕИК:[ЕИК] срещу Решение № Ц-7/31.01.2025 г. на КЕВР, с което, считано от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г., е актуализирана преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, в размер на 289,78 лв./MWh., без ДДС.
В жалбата е посочено, че оспореното решение е нищожно. Твърди се, че същото е в противоречие със задължителните съдебни указания, дадени в решенията на ВАС, с които са отменени предходно издадени решения на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията). Твърди се, в оспореното в настоящото производство решение отново се допуска същия порок, поради който са отменени предходни решения на КЕВР, а именно Решение № Ц-17 от 17.07.2017г. и Решение № Ц-6 от 06.02.2020г. Отново не е посочено какво представлява отбелязаното дисконтиране, отново не е посочено как се отразява изменението на ценообразуващите елементи, не е посочено на каква база е приложен полученият коефициент за изменение – на база цялата преференциална цена или на база отделните елементи, нито е посочено коя предходна цена на електроенергия е взета предвид – стойност от 2016г. или от 2019г. Алтернативно се твърди, че оспореното решение на КЕВР е незаконосъобразно. Изложени са аргументи, че определената цена с процесното решение е формирана, въз основа на неправилни изходни данни, като е по-ниска от цената, която би следвало да бъде определена за ценовия период от 01.07.2017 г. до

30.06.2018 г. Твърди се, че при приемането на процесното решение от КЕВР не са изложени подробни мотиви, като цената е определена неточно и неясно. Посочено е, че при издаването на оспореното решение са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като липсват доказателства кога и по какъв начин е образувано административното производство по приемане на решението, липсват данни за насрочване и провеждане на открито заседание, на което да бъде обсъден докладът. Не е ясно дали е определена работна група и какъв е нейният състав. Липсват данни за насрочване на обществено обсъждане по проекта за приемане на Решение № Ц-7/31.01.2025 г. Както и, че КЕВР е имала задължението да уведоми заинтересованите лице за започването на административното производство по издаването на решението, което не е изпълнила. Твърди се, че отново не е ясно защо се променя относителната тежест на различните ценообразуващи елементи. Според жалбоподателя КЕВР е изчислила неправилно коефициента по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ, като във формулата е използвала математическо действие „събиране“ вместо „умножение“, каквото било изричното изискване на посочената законова разпоредба. На следващо място се твърди, че така полученият коефициент е приложен и неправилно, тъй като с него се актуализира „преференциалната цена“, а не отделни нейни елементи, съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ. Твърди се също така, че използваните от КЕВР изходни данни са неверни и неправилни, което е довело и до неправилно определяне на преференциалната цена. Данните били заложили в екселска таблица, което представлявало вътрешен работен документ на КЕВР и адресатите не са имали възможност да се запознаят и да защитят интересите си. Изложени са аргументи, че решението противоречи на целта на закона. Моли се оспореното решение да бъде обявено за нищонжо, алтернативно да бъде отменено, като незаконосъобразно. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа подадената жалба и моли а да бъде уважена. Представя писмени бележки и претендира разноски, съгласно приложен списък

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание се представлява от юрк. Р. и юрк. М., които оспорват подадената жалба и се иска да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Представят се писмени бележки. Заинтересованата страна – „Национална електрическа компания“ ЕАД – в съдебно заседание се представлява от юрк. А., който оспорва жалбата, моли да бъде отхвърлена, като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД – в съдебно заседание не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 5990 от 19.10.2018 г. на Административен съд София - град (АССг) е отменено Решение № Ц- 17 от 01.07.2017 г. на КЕВР, в частта му по Т.VII.2, като незаконосъобразно и преписката на КЕВР за ново разглеждане, при съобразяване с дадените в решението указания по тълкуването и прилагането на закона. Така постановеното съдебно решение е оставено в сила с Решение № 10274 от 03.07.2019 г. постановено по дело № адм. дело № 3407 от 2019 г. по описа на ВАС.

КЕВР е приела ново Решение № Ц-6 от 06.02.2020 г., с което считано от 01.07.2017 г., е актуализирала преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство - 289,78 лв./ MWh, без ДДС, на основание чл. 32, ал. 4 от

ЗЕВИ. Решение № Ц-6 от 06.02.2020 г. на КЕВР е обжалвано от „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД пред АССТГ, във връзка с което е образувано адм. дело № 2308 от 2020 г., потвърдено с Решение № 249 от 14.01.2022 г. по адм. дело № 2308 от 2020 г. АССТГ. Последното е отменено с Решение № 5556 от 29.05.2023 г. по адм. дело № 4118 от 2022 г. ВАС, като преписката отново е върната КЕВР за ново произнасяне при съобразяване с дадените в решението указания по тълкуването и прилагането на закона.

Оспореното в настоящото производство Решение № Ц-7/31.01.2025 г. на КЕВР е трето по ред. В изпълнение на дадени с Решение № 5556 от 29.05.2023 г. на ВАС съдебните указания, председателят на КЕВР издал Заповед № 3-Е-197 от 21.06.2023 г. за сформирание на работна група със задача да извърши проучване на данните и документите, свързани с актуализирането на преференциалната цена за продажба на електрическа енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбиниран цикъл и въз основа на резултатите от направеното проучване да изготви доклад и проект на решение. Работната група, въз основа на технико-икономически анализ на стойността на ценообразуващите елементи – разходите за: суровини за производство на енергия, за горива за транспорта и за труд и работна заплата, изготвила доклад с вх. № Е-Дк-147 от 27.01.2025 г. по описа на КЕВР, с предложение за актуализиране, считано от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г. на преференциалната цена на електрическа енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, в размер на 289,78 лв/MWh, без ДДС, ведно с ценообразуващите ѝ елементи.

На 31.01.2025 г. било проведено закрито заседание на КЕВР, на което с 2 гласа „за“, от които 1 гласа на членове на Комисията със стаж в енергетиката, е взето спорното решение.

Към административната преписка са приложени отразените в доклада и оспореното решение: писмо с вх. № Е-03-13-3 от 16.05.2017г. /стр.120 от делото/, с което министъра на земеделието, храните и горите е уведомил КЕВР за средния индекс на изменението на средната цена на дървесината за технологическа преработка и дърва за горене за периода от 01.04.2016г. до 31.03.2017г. спрямо периода от 01.04.2015г. до 31.03.2016г., който е в размер на 0,7 %; писмо с вх. № О-05-00-2 от 15.05.2017г. на Председателя на НСИ /стр.121 от делото/, с което се уведомява КЕВР, че процентното изменение за 2016 г. спрямо 2015 г. на цените на горивата за транспорт е в размер на „-11,6 %“ и писмо вх. № № О-05-00-2 от 15.05.2017г. на Председателя на НСИ, с което се уведомява КЕВР, че процентното изменение за 2016 г. спрямо 2015 г. на средната годишна работна заплата на наетите по трудово и служебно правоотношение е в размер на 9,5 %.

В Решението на КЕВР след подробно възпроизвеждане на дадените съдебни указания е посочено, че за процесния период се актуализира преференциалната цена определена с Решение № Ц-1 от 15.02.2019г. на КЕВР в размер на 234,31 лв/ MWh, без ДДС, при ценообразуващи елементи, посочени в Таблица № 1 на стр. 4 от оспореното решение. В тази връзка е извършен технико-икономически анализ на стойността на ценообразуващите елементи по чл. 32, ал. 2, т. 6, 7 и 8 от ЗЕВИ, а именно на разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата, като на стр. 5 – 6 от решението е описано въз основа на какви данни е изчислен коефициента по чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ и начина на неговото формиране, като е изведена и самата формула, както и елечентите, върху които е приложен този коефициент.

В оспореното решение се сочи, че при изчисленията за новия ценови период 01.07.2017 г. -

30.06.2018г., е заложено, че коефициентът по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ е приложен към стойността на отделните елементи, в резултат на което се получава тяхната нова актуализирана стойност с нова относителна тежест, т.е. индиректно е приложен върху цялата преференциална цена. В тази връзка, коефициентът отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по чл. 32, ал. 2, т. 6, 7 и 8 от ЗЕВИ (разходите за суровини за производство на енергия, разходите за горива за транспорта и разходите за труд и работна заплата) и е отнесен към стойността на отделния разход, което води до изменение на преференциалната цена.

Общите разходи, които се включват в състава на преференциалните цени са: условно-постоянни разходи - разходи за труд и работна заплата, разходи за амортизации, разходи за ремонт и други разходи и променливи разходи - разходи за суровини и разходи за горива за транспорт, като тези разходи, съгласно Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) са част от необходимите годишни приходи. Последните се формират като сбор от нормата на възвръщаемост и прогнозните годишни разходи. В тази връзка, в решението се сочи, че възвръщаемостта на капитала може да не е част от експлоатационните разходи, но е ценообразуващ елемент, който участва във формулата заложена в НРЦЕЕ, като елемент от необходимите годишни приходи. Като допълнение административният орган е посочил, че тъй като цената се определя за дълъг период от време, стойностите на горепосочените елементи се дисконтират с дисконтов фактор, съгласно съответното ценово решение на Комисията от съответната година за конкретната група производители на електрическа енергия от възобновяеми източници. Това обстоятелство е в изпълнение на разпоредбата на чл. 20, ал. 4 от НРЦЕЕ, съгласно който настоящата стойност на признатите от Комисията приходи от продажба на електрическа енергия да бъде равна на настоящата стойност на определените от комисията необходими приходи за целия период на задължително изкупуване. Предвид това е посочено, че размерът на преференциалната цена е в пряка зависимост от получените стойности на ценообразуващите елементи, а именно: експлоатационни разходи, разходи за амортизации и възвръщаемост.

В решението КЕВР посочва, че общите разходи, които се включват в състава на актуализираната преференциална цена са в размер на 244,81 лв./MWh, или 84,48% от цената (Таблица № 2) и включват: условно-постоянни разходи - разходи за труд и работна заплата в размер на 14,60 лв./MWh или 5,04% от общите разходи участващи в ценообразуването, разходи за амортизации в размер на 54,33 лв./MWh или 18,75% от общите разходи участващи в ценообразуването, разходи за ремонт в размер на 30,85 лв./MWh и други разходи в размер на 16,30 лв./MWh или последните две разходни пера са с общ дял от 16,27% от общите разходи, участващи в ценообразуването и променливи разходи - разходи за суровини в размер на 117,58 лв./MWh или 40,57% от общите разходи участващи в ценообразуването и разходи за горива за транспорт в размер на 11,15 лв./MWh или 3,85% от общите разходи участващи в ценообразуването, и които са част от необходимите годишни приходи. Последните се формират като сбор от нормата на възвръщаемост (в размер на 44,97 лв./MWh или 15,52%) и прогнозните годишни разходи, а именно нормата на възвръщаемост в размер на 44,97 лв./MWh + прогнозните годишни разходи в общ размер на 244,81 лв./MWh = 289,78 лв./MWh.

По отношение на извършените корекции на стойностите на останалите параметри, като влажност, калоричност (енергийност) на суровината, КПД, мощност, средногодишна продължителност на работа и цена на суровината, в решението на КЕВР се сочи, че е приет среден размер на тези стойности приложим за групата електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство. При тези

осреднени стойности е изчислен по описания на стр. 7 и 8 начин и разхода на суровината за производството на 1 MWh електрическа енергия. От изчисленията се установява, че полученото количество дървесина е в пряка зависимост от полученият размер еквивалентна енергия на суровината за производството на съответните MWh.

В решението също така се дават разяснения, че при изчисляването на цената заложената инсталирана мощност от 2,5 MW се явява средна стойност за групата, респективно изчисленията са извършени с количества суровини, необходими за производството на електрическа енергия от централа с инсталирана мощност 2,5 MW. В тази връзка, конкретно за обекта на жалбоподателя, който е с инсталирана мощност от 1,3 MW, е посочено, че за производството на единица електроенергия ще е необходима но-малко суровина, от тази, която КЕВР е включила в цената. Посочено е, че заложената инсталирана мощност от 2,5 MW има за цел да отрази среден размер на разходите, както за електрически централи с инсталирана мощност от 5 MW, така и за по-малки като тази на жалбоподателя от 1,3 MW. Така, при среден размер на разходи за такъв тип централи, се формира една справедлива цена за дълъг период от време.

На следващо място се сочи, че тъй като в изчислителния модел на КЕВР са заложили средни 2,5 MW за групата производители, то за производител с обект с инсталирана мощност от 1,3 MW размерът на преференциалната цена дава възможност за извършване на по-голям обем разходи за производство, спрямо необходимите за производство на електрическа енергия от този обект. Също така, е посочено, че при определяне на преференциалната цена с Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на КЕВР е заложен показател за влажност на суровината от 15%, като след отчитане на извършените корекции на КПД от 30% на 24% и калоричност на суровината от 3 700 kcal/kg на 2 600 kcal/kg обаче, при изчисляването на разхода на суровина за производство на 1 MWh електрическа енергия, ефектът от използването на суровина с по-голям процент влажност от първоначално заложения показател, респективно нуждата от по-голямо количество суровина, се неутрализира при изчисляване на актуализираната цена.

За обосновано е прието средната годишна продължителност на работа на електрически централи от типа като тази на жалбоподателя с директно изгаряне, при добра експлоатация и поддръжка да е в размер от 7 000 часа, като се отчита натовареността и продължителността на работа в годишен аспект, времето за престой, поради аварии и ремонтни дейности, и с цел повишаване на ефективността на производството на електрическите централи в годишен план, както и предвид необходимостта от осигуряване на непрекъснатост и ритмичност на доставките на суровина, и на натовареност на експлоатационния персонал. Посочено е, че на база извършени анализи от вещи лица се установява, че всяка стойност между 6000 и 8000 часа е приемлива, като функционирането на подобна електрическа централа под 6000 часа годишно е икономически необосновано. В тази връзка е направен извод, че всяка стойност като часова натовареност през годината, различна от посочения диапазон между 6000 и 8000 часа е нерентабилно, поради което е прието за обосновано средната годишна продължителност на работа да бъде определена на 7 000 часа., като административният орган се е позовал и на Решение № 7583 от 10.07.2023 г. на ВАС по адм. дело № 188 от 2023 г. в което се приема, че разпоредбите на чл. 32, ал. 5, ал. 6, ал. 7 и ал. 8 от ЗЕВИ не предвиждат съобразяване с индивидуалните особености на конкретна електрическа централа, а изменението се извършва въз основа на данни за конкретните елементи, определящи средни за страната

показатели, удостоверени от посочените в закона органи. В тази връзка параметрите като влажност, калоричност на използваната суровина, КПД, мощност, средногодишната продължителност на работа и цена на суровината са определени, както следва:

По отношение на коефициента на полезно действие на първично вложената енергия в цикъла и с цел коефициента на електрическа ефективност да отчита цялостно коефициента на полезно действие на инсталираната мощност е прието за обосновано да бъде между 24% и 30%, или средна стойност на КПД на първично вложената енергия в размер на 27 %.

Предвид горното е извършено следното изчисление: $27\% \times 0,885 = 23,89\%$, където:- 27 % е средна стойност на КПД на първично вложената енергия;- 0,885 е ефективност на парогенератора;- 23,89% е общ коефициент на полезно действие на инсталацията (24% закръглено).

Също така, при получаването на общ коефициент на полезно действие на инсталацията, електрическата ефективност е коригирана с ефективността на парогенератора, тъй като видът на групата е за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия.

По отношение на показателя влажност на суровината и разход на суровина за производство на 1 MWh електрическа енергия, при определяне на преференциалната цена е заложен показател за влажност на суровината от 15%, като при отчитане на извършените корекции на КПД от 30% на 24% и калоричност на суровината от 3 700 kcal/kg на 2 600 kcal/kg, при изчисляването на разхода на суровина за производство на 1 MWh електрическа енергия, ефектът от използването на суровина с по-голям процент влажност от заложения в изчисленията, респективно нуждата от по-голямо количество суровина е неутрализиран.

В решението се сочи също така, че по отношение на изчисляването на разхода на суровина за производство на 1 MV електрическа енергия (такъв показател не е отделно изчислен в ценовия модел, но може да се установи от съдържащите се данни в него), като са взети характеристични показатели за дървесината еквивалентни на тези за 2,5 MW:

-енергийност (калоричност) на суровината (100% дървесни остатъци) 2
600 kcal/kg,

-влажност на суровината - 15%,

-разход на суровина за производство на 1 MWh енергия, се установява чрез съотношението на: количеството дървесина за производство (тона) / произведена електрическа енергия (MWh), или $24\,119\text{ t.} : 17\,500\text{ MWh} = 1,378\text{ t./MWh}$.

Относно цената на суровината в размер на 75,93 лв./t. е посочено, че същите са определени с Решение № Ц- 19 от 28.06.2013 г. на КЕВР, като в конкретното решение са изменени с индекс, предоставен от министъра на земеделието с писмо, описано по-горе.

Въз основа на горното, за периода 01.07.2017 г. - 30.06.2018 г., размерът на актуализираната преференциална цена на електрическата енергия, произведена

от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, както и нейните ценообразуващи елементи са подробно посочени в таблица № 2 на стр. 10 от решението, като актуализираната преференциална цена за процесния период е определена в размер на 289, 78 лв./MWh.

По делото е прието неоспорено от страните заключение на съдебно-техническа – експертиза /СТЕ/. Приети са всички писмени доказателства събрани в хода на образуваното съдебно производство по адм. дело № 8300/2017 г. по описа на АССГ, III отделение, 16 състав и касационно съдебно производство по адм. дело № 3407/2019г. по описа на ВАС, както и по адм. дело № 2308/2020 г. по описа на АССГ, III отделение, 36 състав и касационно съдебно производство по адм. дело № 4118/2022г. по описа на ВАС и веществено доказателство - 1 бр. CD, съдържащ файл във формат Excel, въз основа на който с оспореното решение е актуализирана цената на електрическата енергия, произведена чрез дикертно изгаряне на дървесни отпадъци на биомаса, за централи с инсталирана мощност до 5 MW, с комбиниран процес.

В отговора на задача по т. 1.1. от заключението на СТЕ се посочва, че ценообразуващите елементи са изчислявани и/или актуализирани, съгласно разпоредбите на действащото законодателство - НРЦЕЕ и ЗЕВИ, както и нормативно посочените източници използвани в съответните ценови решения на Комисията (НСИ и МЗХГ).

Предвид горното, вещото лице посочва, че при реалното прилагане на определените от Комисията преференциални цени всеки инвеститор има възможност да постигне различна доходност в зависимост от индивидуалното управление на инвестиционния си проект. В тази връзка вещото лице дава заключение, че преференциалната цена е в размер, който покрива разходите на разглежданата група производители като стремежа е да осигурява нормална норма на възвръщаемост на капитала, като ценообразуващите елементи и съотношението им е посочено в Таблица 1.1. на стр. 6 от заключението. От така извършения анализ вещото лице установява, че ценообразуващите елементи представляват свързани изходни данни с конкретни стойности и връзки между тях, въз основа на които е изчислена преференциалната цена с дял, тежест и съотношение посочени на стр. 10 от Решение № Ц-7 от 31.01.2025 г. на КЕВР. При отговора на задача по т. 1.2 вещото лице описва какви елементи са взети при изчислението на коефициента по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ, като посочва, че при математическото изчисление на коефициентът, отразяващ изменението на ценообразуващите елементи (К) са включените три параметъра (разходи съответно за суровини, транспорт и труд и работни заплати) **в съответствие с чл. 32. от ЗЕВИ**. Съгласно дадения отговор по задача т.1.3, ако вместо „сбор“ във формулата на КЕВР се използва „произведение“ на ценообразуващите елементи и, ако при даден елемент имаме отрицателно движение на конкретния елемент, то ще се получи отрицателно число. По-недостоверен резултат се

получава, ако при някой елемент няма изменение (т.е. „0“), то крайната стойност на коефициента „К“ винаги ще е „0“. По отношение на начина на изчисление на коефициента - като „произведение“ на елементите, по задача т.1.4, вещото лице дава следния отговор: „... ако се приложи подходът, който предлага дружеството коефициентът да се приложи към цялата цена по решение № Ц-1 от 15.02.2019 г. (като в текстовете по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ не е записано, че следва да се извърши математическо изчисление от типа: $X \text{ лв./MWh} * Y\% = Z \text{ лв./MWh}$, където „X“ е преференциалната цена, която следва да се актуализира, в лв./MWh; „Y“ е получения коефициент, в % и „Z“ е получената актуализирана цена, в лв./MWh), следва че изчислението би придобило следния вид: $234,31 * -0,0631\% = -0,148 \text{ лв./MWh}$.“ По задача по т.1.5 вещото лице установява, че коефициентът по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ е приложен, съгласно начина описан в закона, като подробни изчисления, стойности и разяснения са посочени в отговора по въпрос № 1.2 към който препраща. В отговора на задача по т. 1.6, вещото лице посочва, че съгласно чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ, коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6,7 и 8 от същия (разходите за суровини за производство на електрическа енергия от биомаса, разходите за горива за транспорта и разходите за труд и работна заплата) е приложен към стойността на отделните ценообразуващи елементи, в резултат на което е изчислена новата им актуализирана стойност, съответно новата относителна тежест на отделните елементи от общите, изразено в проценти, поради което тази стойност е променена. В отговора на задача по т.1.7 препраща към отговорите по т. 1.1 и т.1.2, където стойностите на преференциалната цена и отделните ѝ елементи са подробно посочени със съответния им дял, тежест и съотношение, както и разяснения за начина на изчисляване на съответните стойности. В табличен вид на стр. 14 /Таблица 1.7.1/ е посочена и разликата в ценообразуващите елементи – енергийност на суровината; влажност на суровината; разход на суровина за производство на 1 МВтЧ енергия; цена на суровина между приетите в Решение № Ц-19/2013 г. и Решение № Ц-7/2025 г. По т. 1.8. от заключението вещото лице дава отговор, че в модела на КЕВР е заложено да се работи с брутното производство на ел. енергия и с ел. енергията, изразходвана за собствени нужди, определена като процент от общото количество произведена енергия и на базата на тези данни се определя количеството изнесена (нетна) ел. енергия, като според вещото лице това е правилен подход и е съгласно установените практики за тези оценки у нас. Същевременно в отговора на този въпрос също така се посочва, че съгласно показаните фиг. 1 и 2. от заключението, енергийното съдържание на биомасата (дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и др. дървесни отпадъци) е в зависимост от съдържанието на влага варира между $1,0 = 4,7 \text{ MWh/t}$. Технологията на преобразуване на топлинната енергия в електрическа е на фирмата TURBODEN с използване на цикъла на Р.. Техническите характеристики на машината са дадени в Приложение към експертизата (тип TURBODEN 12 HRS with split). От

приложените характеристики се вижда, че специфичния разход на биомаса с енергийно съдържание 2,6 kWh/kg (2,6 MWh/t) е 2,105 t/h. При условие, че мощността на генератора е 1,11 MW, а нетното производство - 0,9 MW/час, за количеството суровина (биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и др. дървесни отпадъци) необходима на централата на **жалбоподателя** за производство на 1 MWh електрическа енергия се получава 3,8 т/час. На стр. 16-18 от заключението е даден подробен анализ на заложените от КЕВР стойности за колоричност и влажност. В отговора на задача по т. 1.9 от заключението се посочва, че при изчисленията на Комисията е заложена инсталирана мощност от 2,5 MW, която има за цел да отрази среден размер на разходите, както за електрически централи с инсталирана мощност от 5 MW, така и за по-малки като тази на „Еко Енерджи мениджмънт“ ООД от 1,3 MW, с което да се равнопоставят всички участници в групата (независимо от техния брой или това дали в една конкретна група има само един производител, който ползва тази конкретна цена) при среден размер на разходите за такъв тип централи, които да сформират определянето на една справедлива цена. Обстоятелството, че размерът на инсталираната мощност по принцип влияе най-силно върху условно-постоянните разходи, дава основание на вещото лице да счита, че крайната стойност (преференциалната цена) определена от КЕВР, ако в електронния модел стойността на присъединената мощност е 1000 kW, а не 2500 kW ще се увеличи.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

На първо място по отношение на твърденията за неспазване на чл. 47 от НРЦЕЕ следва да се има предвид, че наредбата не съдържа процесуални норми по отношение на производствата за определяне на преференциални цени по ЗЕВИ. Според чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ заседанията на Комисията са открити, когато се разглеждат заявления или искания, свързани с утвърждаване на цени, на които се обсъжда доклада със заинтересованите страни. В конкретния случай разглежданото административно производство е иницирано от КЕВР на основание чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ и по своя предмет е за актуализиране на преференциални цени на електрическа енергия, произвеждана от биомаса. Видно от мотивите на оспореното решение, КЕВР е анализирала отново всички факти и обстоятелства относими за случая, както и събраните данни от заинтересованите лица след проведеното обществено обсъждане преди приемане на Решение № Ц-17 от 01.07.2017 г., в частта по т. VII.2, поради което в конкретния случай, са осъществени всички процесуални действия в съответствие с изпълнение на

влязлото в сила съдебно решение.

Установява се, че със Заповед на председателя на КЕВР е сформирана работна група със задача, при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на съдебните решения, да извърши проучване на данните и документите, свързани с актуализирането на преференциалната цена за продажба на електрическа енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбиниран цикъл. Въз основа на резултатите от направеното проучване е изготвен доклад от 21.06.2023г. и проект на решение, а самото решение е прието при спазване изискванията на чл.13, ал.3 от ЗЕ.

На следващо място неоснователни са и твърденията на жалбоподателя по отношение на твърдяната липса на мотиви към процесното решение. Видно от неговото съдържание, същото е издадено в предвидената от закона форма и съдържа подробни мотиви относно така определената преференциална цена, наименование на органа, който го издава, наименование на акта, адресат, фактически основания, съответстващи на правните за постановяване на решението, разпоредителна част, определяща правата и задълженията, начин и срок на изпълнение, срок и начин на обжалване и е подписано от председателя на колективния орган и главния секретар. В този смисъл нормативно установената форма за издаване на решението е спазена.

По отношение на материалната законосъобразност на акта, съдът приема следното:

Съгласно чл. 31, ал. 1 от ЗЕВИ, в редакцията обн. ДВ, бр. 29 от 2012 г., електрическата енергия от възобновяеми източници (ВИ) се изкупува от обществения доставчик, съответно от крайните снабдители, по определената от КЕВР преференциална цена, действаща към датата на въвеждане в експлоатация по смисъла на Закона за устройство на територията (ЗУТ) на енергийния обект за производство на електрическа енергия. Електрическата енергия от ВИ се изкупува въз основа на сключени дългосрочни договори за изкупуване, като цената не се изменя за срока на договора за изкупуване (чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ), освен в случаите на по чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ, а именно, при актуализиране на преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса (арг. от чл. 31, ал. 2 и ал. 4 от ЗЕВИ). Така в конкретния случай, видно от разрешителното за ползване на обекта на жалбоподателя (28.10.2013 г.), както и сключеният договор за изкупуване на електрическа енергия, приложимата по отношение на него цена е тази, първоначално определена с Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на КЕВР, в частта му по раздел I.28, в която група същият попада. Така определената цена се актуализира ежегодно до 30 юни. Предмет на настоящото дело е административен акт, с който е актуализирана цена, за

периода 01.07.2016 г. - 30.06.2017 г., а не административен акт за определяне на нова цена, както обосновава жалбоподателя.

Съгласно чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ, КЕВР ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 на чл. 32 от ЗЕВИ, а именно: - разходите за суровини за производство на енергия;- - разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата. Останалите ценообразуващи елементи са определени в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на КЕВР, в частта му по раздел I.28, когато за първи път е определена преференциалната цена за изкупуване на електрическата енергия за групата производители, в която попада централата на жалбоподателя. Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. в посочената част е влязло в законна сила. В тази връзка административният орган ясно е посочил, че предмет на административното производство е актуализирането от 01.07.2016 г. на преференциалната цена по Решение № Ц-1 от 15.02.2019 г. на КЕВР, издадено след отмяната на Решение № Ц.17 от 30.06.2016г., която цена е актуализираната такава от предходния период, а именно цена от 234,31лв./MWh. В случая КЕВР ясно е описала коя цена се актуализира, а именно тази по Решение № Ц-1 от 15.02.2019г., поради което неоснователно в жалбата се сочи, че не е посочено коя предходна цена на електроенергия е взета.

На следващо място действително в оспореното решение са приети отново същите стойности, както в Решение № Ц-6 от 06.02.2020г. на КЕВР, но в същото се излагат мотиви и обосновка за приемането им и как е получена конкретната стойност. Обосновано и в съответствие с материалния закон административният орган е съобразил, че коефициентът за актуализация на цената е формиран в съответствие с изменението на стойността на ценообразуващите елементи по чл. 32, си. 2, т. 6, 7 и 8 ЗЕВИ, а именно: разходи за суровини за производство на енергия; разходи за горива за транспорта и разходи за труд и работна заплата. В случая за определяне на тези стойности на стр. 4 и стр. 5 от мотивите на решението е описано. че комисията е ползвала данни съдържащи се в писмо_с вх. N2 Е-03-13-3 от 16.05.2017 г. на министъра на земеделието и храните и писмо с вх. N2 0-05-00-2 от 15.05.2017 г. председателя на НС, като, в решението на стр. 6 се сочи, че тъй като цената се определя за дълъг период от време, така определените стойностите на трите елемента се дисконтират с дисконтов фактор, съгласно съответното ценово решение на Комисията от съответната година за конкретната група производители на електрическа енергия от възобновяеми източници. Това обстоятелство е в съответствие с чл. 20, ал. 4 от НРЦЕЕ, съгласно който настоящата стойност на признатите от Комисията приходи от продажба на електрическа енергия да бъде равна на настоящата стойност на определените от нея необходими приходи за целия период на задължителното изкупуване.

На следващо място съдът намира за неоснователни и възраженията на

жалбоподателя за неправилно изчисляване на коефициента по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ, както и несъобразяването, че с този коефициент следва да се актуализира цялата цена, а не отделни нейни елементи. Приетата по делото СТХ не установява погрешно изчислен коефициент. Напротив, в изготвеното заключение /стр. 13/, вещото лице е посочило, че коефициентът е приложен, съгласно начина описан в закона, подробно посочено и при отговора на задача по т. 1.2 от изготвеното заключение. Коефициентът е формиран като са взети стойностите за новия ценови период — 01.07.2017-30.06.2018г. спрямо предходния - 01.07.2016-30.06.2017 г. и същият се изчислява като сбор от произведенията на относителните дялове на разходи за суровини за производство на енергия, разходи за горива за транспорт и разходи за труд и работна заплата през предходната година, умножени със съответните индекси на изменение на съответните нормативно посочени разходи. В тази връзка са и дадените от вещото лице изчисления и обяснения по задача т.1.2 от приетата СТХ, като изрично се посочва, че при изчислението на коефициента във формулата са включени определените от закона елементи, в съответствие с чл. 32 от ЗЕВИ. Разпоредбата на чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ посочва, че коефициента отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 (разходите за суровини за производство на електрическа енергия от биомаса, разходите за горива за транспорта и разходите за труд и работна заплата). В отговора на задача по т. 1.6 от заключението се посочва, че този коефициент е приложен към стойността на отделните ценообразуващи елементи, в резултат на което е изчислена новата им актуална стойност. На определената нова стойност се изчислява нов относителен дял в процент, който се умножава с общия коефициент на изменението и получената стойност се отнася към общата стойност на ценообразуващите елементи необходимите годишни приходи (НГП), съгласно чл. 10 от НРЦЕЕ. Тези изводи се подкрепят от отговорите на задача по 1.2., 1.3, и 1.4 от заключението на вещото лице. В задача 1.2. вещото лице ясно посочва, че при изчисленията за новия ценови период 01.07.2017 г. - 30.06.2018 г., е заложено, че коефициентът по чл. 32, си. 5 от ЗЕВИ е приложен към стойността на отделните елементи, в резултат на което се получава тяхната нова актуализирана стойност с нова относителна тежест, т.е. индиректно е приложен върху цялата преференциална цена.

В отговорите на следващите задачи вещото лице е посочило, че ако се иска прилагане на математическите действия, които желае жалбоподателят, то ще се получи отрицателен коефициент, съответно отрицателна цена. В отговора на задача 1.3 от заключението, вещото лице също така е анализирано и варианта, когато елемент няма да се изменя, т.е. е „0”. Видно от отговора, в този случай, ако се приложи закона по предложения от жалбоподателя начин, то при изменение на два от елементите, цената ще остане непроменена, тъй като аритметично действие на умножение с „0” винаги в нула.

На следващо място от мотивите на атакуваното решение, както и от заключението

на вещото лице става ясно, че при определянето на преференциалната цена, заложената инсталирана мощност от 2, 5 MW се явява средна стойност за групата и има за цел да отрази среден размер на разходите, като в решението на КЕВР изрично се сочи, че конкретно за обекта на жалбоподателя, който е с инсталирана мощност от 1,3 MW, размерът на преференциалната цена дава възможност за извършване на по-голям обем разходи за производство, спрямо необходимите за производство на електрическа енергия за този обект. В случая съдът счита, че не следва да се вземат предвид дадените от вещото лице отговори по т. 1.8 и т. 1.9 от заключението, доколкото изчисленията са направени не при осреднена инсталирана мощност от 2 5 MW, а при мощност на генератора от 1.11 MWh. Така анализирайки показателите на конкретна централа, а именно тази на жалбоподателя, вещото лице е съобщило нейните показатели, което би означавало да се определи индивидуална цена. Последното, обаче е в противоречие с разпоредбата на чл. 32, ал 1 от ЗЕВИ, според която КЕВР не определя индивидуални цени, а цени за група. Това становище е застъпено и от вещото лице, при отговора на задача по т. 1.9 от заключението, където се посочва, че *„При изчисленията е заложена инсталирана мощност от 2,5 MW, която има за цел да отрази среден размер на разходите, както за електрически централи с инсталирана мощност от 5 MW, така и за по-малки като тази на „Еко Енерджи мениджмънт“ ООД от 1,3 MW, с което да се равнопоставят всички участници в групата (независимо от техния брой или това дали в една конкретна група има само един производител, който ползва тази конкретна цена) при среден размер на разходите за такъв тип централи, които да сформират определянето на една справедлива цена.“*

В оспореното решение на стр. 8 и 9 са дадени и подробни разяснения във връзка с извършените корекции на стойностите на останалите параметри, като влажност, калорийност /енергийност/ на суровината, КПД, мощност, средногодишна продължителност на работа и цена на суровината, като е посочено, че същите представляват осреднени стойности, които са приложими за групата електрически централи с инсталирана мощност от 5 MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство. Този среден размер е приет за обоснован, тъй като цените се определят не за конкретна електроцентрала, а за група такава. Дадени са разяснения и относно извършените корекции на електрическа ефективност /КПД/ от 30% на 24% и калоричност на суровината от 3 700 на 2 600 ккал/кг., като е посочено, че при отчитането на тези корекции и заложения показател за влажност на суровината от 15%, при изчисляването на разхода за суровина за производството на 1 MWh електрическа енергия, ефектът от използването на суровината с по- голям процент влажност от заложения в изчисленията, респективно нуждата от по – голямо количество суровина е неутрализиран. Следва да се има предвид, че при заложени влажност и калоричност, които не отговарят на конкретните такива,

дружеството е в състояние чрез последващо изсушаване да достигне до параметрите, заложи в модела, което се потвърждава и от разпита на вещото лице. Довод в тази връзка е и установеното от вещото лице в таблица 1.8.2. на стр. 17 от СТЕ. Така например през 2016 г. е било нужно за производството на 2617,3 MWh 10091.6 т./гориво, докато за следващата година с малко повече гориво е произведена двойно повече електроенергия, т.е. очевидно е налице ползване на различно гориво през годините. Предвид това, въпрос на управленско решение и анализ „разходи — ползи“ е използването на подобни решения, с оглед увеличаването на производителността и намаляване на разходите. В тази връзка вещото лице на стр. 18 абзацът преди извода по задача 1.8 ясно е посочило, *„че КЕВР е неутрализираща нуждата от повече суровина като е дала по-голям обем на останалите разходи.“*

В оспореното решение са дадени разяснения и относно приетата средна продължителност на работата от 7 000 часа/годишно на електроцентрали от типа, като този на жалбоподателя /стр. 9 от решението/. Посочено е и, че на база извършени анализи от вещи лица се установява, че всяка стойност между 6 000 и 8 000 часа е приемлива, като функционирането на подобна електрическа централа под 6 000 часа годишно е икономически необосновано. В тази връзка следва както бе посочено, цените не се определят за конкретна електроцентрала, а за група такива, поради което КЕВР обосновано е приела среден размер на стойностите на съответните ценообразуващи елементи.

Предвид изложеното следва да се приеме, че КЕВР, в изпълнение на дадените в Решение № 5556 от 29.05.2023 г. на ВАС указания е анализираща фактическите установявания, обосноваващи приетите изводи за размера на актуализираната преференциална цена и е дала разяснения досежно направените корекции на използваните от ценовия модел показатели, при актуализираното на преференциалната цена.

От гореизложено може да се направи извод, че с процесния административен акт се актуализира цена, приложима за група производители на електрическа енергия, а не се актуализира индивидуална цена на жалбоподателя и същата е законосъобразно установена. Така и съгласно мотивите на Решение № 642 от 23.01.2025г. па адм.д. № 6691/2024г. на ВАС. Настоящият съдебен състав приема, че в случая преференциалната цена е актуализирана в съответствие с изискванията на чл. 32, ал. 4 – 8 от ЗЕВИ. С приемането на атакуваното решение са осъществени и целите на ЗЕ, предвидени в чл.2,ал.1т.1,т.2 и т.3 ,поради което същото е в съответствие и с целта на закона.

В обобщение на изложеното, съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл.146 от АПК за отмяната на Решение № Ц-7/31.01.2025 г. на КЕВР, поради което същото се явява законосъобразно, а жалбата неоснователна.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение,

поради което жалбоподателят следва да заплати на КЕВР сумата от 250 лева за разноси за юрисконсултско възнаграждение съобразно чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ във вр.чл.78 от ГПК.

С оглед изхода на делото, разноси се дължат и на заинтересованата страна, които своевременно са заявени, в размер на 250лв за юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ.

Воден от горното Административен съд София - град, III-то отделение, 17 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕКО ЕНЕРДЖИ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД, ЕИК:[ЕИК] срещу Решение № Ц-7/31.01.2025 г. на КЕВР, с което, считано от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г., е актуализирана преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5MW, произвеждащи електрическа енергия от биомаса, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, в размер на 289,78 лв./MWh., без ДДС.

ОСЪЖДА „ЕКО ЕНЕРДЖИ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 250 лева.

ОСЪЖДА „ЕКО ЕНЕРДЖИ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на „Национална електрическа компания“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК] разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 250 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: